

ATOMEN EN DE WERELD

25 mei 1956

Goedenavond vrienden,

Wij beginnen de avond natuurlijk met de u welbekende waarschuwing. Ik neem aan, dat u allen wel weet, dat wij niet alwetend zijn. Hieruit volgt, dat wij ook niet onfeilbaar kunnen zijn.

Het zij u dus genoeg te weten, dat wij op onze weg al wat verder zijn gevorderd dan u op de uwe. Wat wij u voorzetten is datgene, wat wij weten en geloven. U kunt er zelf over oordelen, of het naar uws inziens juist is. Zeggen wij iets te onduidelijk? Is iets niet juist volgens uw weten? Maak ons daar dan s.v.p. op attent. Het is voor u en voor ons toch wel zeer belangrijk, dat zo'n onderwerp u interesseert, u ook precies begrijpt wat wij daarover menen te moeten zeggen. Verder moet ik u er op wijzen, dat zuiver persoonlijke vragen op een avond als deze niet voor beantwoording in aanmerking komen. Ik verzoek u dus, deze niet te stellen. Na deze korte inleiding het eerste onderwerp van deze avond.

Wij zijn met onze voorbereidende lezingen de laatste tijd gestoten op het feit, dat er uwerzijds meer dan normale belangstelling bestaat voor de onderwerpen atoomsplitsing, atomen, vliegende schotels en dergelijke. Zonder vooruit te willen lopen op de door u zelf hierover te stellen vragen en onderwerpen, zou ik van deze belangstelling gaarne gebruik maken, om deze avond met u te spreken over atomen, atoomsplitsing en wat deze voor de wereld kunnen betekenen. Vreest u nu niet, dat ik u de verschrikkingen van de atoombom ga beschrijven.

Ik neem aan, dat u zelf hierover voldoende weet. Wij zullen gezamenlijk bespreken, hoe vroeger de atoomsplitsing en de daaruit voortkomende verschijnselen voor de aarde belangrijk waren, om daarna de mogelijkheden van de huidige ontwikkeling daarvan te bespreken. Indien dit gewenst blijkt, kunnen wij op een volgende avond nog eens enige tijd aan dit onderwerp wijden. Voor heden echter: Atomen en de wereld.

Toen de aarde uit vuur werd geboren en haar baan rond de zon begon te beschrijven, was zij een gloeiende massa. Hoe kunnen wij dit "gloeiende" nu echter vertalen? Warmte is een vorm van energie. Wij stellen haar aanwezigheid vast door de infrarode straling en eventueel nog aan verdere stralingen die liggen in de frequenties van het licht. Wat is echter de oorzaak van deze werkingen? Hoe komt deze stralende kracht vrij? Hoe ontstaat zij? Indien wij de aarde in die tijd beschouwen, dan valt het ons op, dat haar materie een aantal zeer zware en zeer instabiele elementen bevat. Soms lijken in onze ogen de elementen van die tijd wel eenenige tweelingen die op Siamese wijze zijn vergroeid. Wij zien bv. een element, een atoom, waarvan een deel zeer goed voor kwik door zou kunnen gaan, wanneer het niet in kernverbinding zou staan met iets, dat veel weg heeft van een zinkatoom. En zo zijn er meer van die eigenaardige verschijningen.

Ook vinden wij natuurlijk radium, uranium en verscheidene andere natuurlijk radioactieve elementen. Deze hebben alle een werking die, buiten hitte een stuwing bewerkstelligen, met daarnaast een chemische omzetting en verandering van waarden bij andere stoffen. Daar de aarde een betrekkelijk dunne korst heeft, zeker in deze tijd, kan dus in deze eerste periode zeker worden gesproken over een behoorlijk sterke radioactiviteit in de aardkorst, evenals in de later onstaande wereldzeeën. Maar het water van die tijd dempt. Het weert de sterke straling ten dele af, neemt een deel daarvan in zich op en voorkomt een te sterke straling en te sterke radioactieve besmetting op sommige plaatsen.

De eerste levende wezentjes op aarde zijn voor een gematigde radioactiviteit dan ook niet zo zeer vatbaar. Wel danken zij hun vorming, hun ontstaan, aan het elkaar ontmoeten van twee stralingen, die beide voortkomen uit de ontbinding en werking van atomen. De straling van de zon, die voor een ogenblik door de toen zeer dichte atmosfeer heendringt en de wereldzeeën beroert, plus de eigen straling van de aarde. Daar begint voor ons dus het eigenlijke drama van de ontbindende atomen. Het gehele materiële scheppingsproces berust eigenlijk op een voortdurende omzetting, waarbij niet slechts moleculen worden verenigd of van elkaar gescheiden, maar ook binnen het atoom zich voortdurend veranderingen en werkingen afspelen. U zult zich afvragen: "Wat hebben wij, moderne mensen, hiermede nog te maken?" Op het ogenblik niet veel. Dat is waar. Maar hieraan is het te danken, dat leven op aarde ontstond, dat

er op het ogenblik planten, dieren en mensen op deze wereld zijn. U hebt het aan deze processen te danken, dat de atmosfeer veranderd is. Hieraan is het te danken, dat op het ogenblik de voor het leven nodige biochemische processen voortdurend plaats vinden. In later perioden kunnen wij zien hoe denkende wezens trachten atoomkracht en atoomsplitsing te gebruiken. De eerste maal gebeurde dit gedurende een van de eerste grote beschavingen. Deze was nog niet, wat u noemt, menselijk. Zij heeft niets te maken met bv. de Lemuren. Het is nog ver daarvoor. Wij kunnen deze beschaving het best omschrijven met de naam: Insectenbeschaving, ofschoon deze volkeren er zeker niet uitzagen als bv. de tegenwoordige huisvlieg.

Een ding weet ik echter zeker: Wanneer u een dergelijk wezen tegen het lijf zou lopen, zou u zich een aap schrikken, en misschien nog wel een hele dierentuin erbij. Want mooi volgens uw begrippen waren zij zeker niet. Deze volken waren in de mijnbouw zeer bedreven en wisten verder van vulkanische krachten en de straling van de aarde gebruik te maken. Zij waren het die voor het eerst leerden, dat men de uitstraling van het atoom om kunt zetten in een permanent licht. Deze uitvinding is echter later weer verloren gegaan. Bij het doen van proeven hebben zij echter binnen enkele van hun centra zodanig grote stralingen opgewekt, dat zij, ondanks het feit dat zij grote stralingskrachten konden verdragen, genetische veranderingen veroorzaakten. Hierdoor kwam het ras tot verval. Wat er van hun nakomelingen op deze wereld nog blijft, is door verschillende mutaties terecht gekomen in de voor u onbetekenende wereld van de kleine wezens, die je zo nodig met een handgebaar de wereld uitvaagt.

Wanneer wij verder gaan, zien wij dat atoomkracht meerdere malen is ontdekt en gebruikt. Als een voorbeeld uit een betrekkelijk historische tijd: experimenten op dit gebied werden ongeveer 14.000 jaren geleden gedaan in het huidige China. Deze experimenten waren volgens de huidige opvattingen zeer primitief. De theorieën die men heeft opgebouwd, gingen dan ook ongetwijfeld veel verder dan de praktische experimenten.

Zeker is, dat kort daarop een esoterisch genootschap begint de geheimen van atoom en atoomsplitsing te bewaren en deze voor de mensheid verder angstvallig verborgen houdt. Men gaat daarbij zover, dat men de formules - uitgedrukt in symbolen zoals zij voorkomen bij de alchimisten - slechts aan twee mensen geheel leert. Wel ontvangen andere groepen elk een deel van het geheim, doch zij weten de juiste waarde en betekenis daarvan niet. De wereld wordt aldus zo goed mogelijk tegen een misbruik beschermd. In zekere zin kunnen wij ook spreken over atoomkrachten bij de grote uitbarstingen in Atlantisch, ofschoon hier in hoofdzaak van vulkanische krachten gebruik wordt gemaakt. Het resultaat was wederom grote radioactiviteit. Deze radioactiviteit, in gesteenten vast gezet, werd overigens de ontstaansoorzaak voor veel van de bizarre vormen, die op het ogenblik de diepzee bevolken.

Zo kunnen wij verder voort gaan. In de gehele geschiedenis van de mensheid van af haar eerste begin tot het einde, kunnen wij zeggen, dat de atoomkracht en haar verschijnselen van groot belang zijn. Het niet-stabiele atoom geeft aan de ene kant levengevende krachten. Aan de andere kant echter, kan het ook het leven vernietigen en zal het te minste alle leven beïnvloeden in zijn vorm en capaciteiten, want dit geldt voor alle tijden, ook de tijden, dat men de naam of het begrip "atoom" niet kende.

Zo komen wij dan natuurlijk ook in uw eigen tijd terecht. Wat is er gebeurd? Men ontdekte wederom de mogelijkheid het atoom te splitsen en materialen te transmuteren. Nu moet u niet veronderstellen, dat deze ontwikkeling volgens uw telling zo heel erg recent is. Wij weten, dat er op dit gebied al proeven zijn genomen in 1909. Deze faalden echter, daar men niet kon beschikken over voldoende elektrische energie. Proeven op dit gebied in Duitsland vinden plaats in 1921. Zij zijn echter zo kostbaar, dat zij moeten worden stopgezet.

In Frankrijk vinden rond 1928 experimenten plaats, waaromtrent via wetenschappelijke bladen, gegevens ook de buitenwereld bereiken. De Duitsers, met hun vorige ervaringen op dit gebied, vatten het onderzoek weer op en beginnen zelfs aan een groot project. Helaas - of misschien ook wel gelukkig, dat ligt er aan hoe u er over denkt - worden deze onderzoeken, begonnen in 1929 stopgezet in 1934. De regering meent, dat andere experimenten voor het volk belangrijker zijn. Ondertussen zijn ook andere staten eindelijk wakker geworden. Overal zien wij geheimzinnige afdelingen onder diepste geheimhouding werken aan de atoombom en de atoomkracht-centrale. Over het algemeen meent men bv. dat in de U.S.A. slechts één laboratorium, onder leiding van één groep geleerden onderzoeken op dit gebied heeft gedaan. In werkelijkheid zijn dit steeds vijf à zes groepen geweest, waarvan er twee werden gefinancierd door particulieren, terwijl voor elk van de drie delen van de strijdkrachten door een afzonderlijke groep een dergelijk onderzoek werd volbracht. Ook door Engelse geleerden worden onderzoeken gedaan, en wel

hoofdzakelijk in Canada rond 1939. In Rusland heeft men al in 1923-24 de belangrijkheid ingezien van sommige proeven. Men begint in de Oekraïne een groot laboratorium, waar men o.a. beschikt over installaties die - voor die tijd - zeer hoge spanningen kunnen opwekken. Eerst in 1928 echter worden er grote kapitalen in het atoomonderzoek gestoken. Enkele jaren later bouwt men een groot laboratorium in de Oeral, om uiteindelijk een derde centrum te stichten dat ongeveer 70 mijl buiten Moskou ligt.

Zo was dan de geschiedenis van het ontstaan van de huidige atoomwetenschap. In het Westen is men haast gelijktijdig gaan zoeken naar het geheim, waarbij het in het begin hoofdzakelijk ging om de mogelijkheid, materialen te transmuteren, om te vormen en te veranderen, naar behoefte. Ons rijst echter de vraag: Wat zou er zijn gebeurd, wanneer de wereld in deze periode niet een voortdurende oorlogsdreiging had gekend? Ik vermoed, dat dan de onderzoeken met radioactiviteit in de eerste plaats de richting ingeslagen zouden hebben als de onderzoeken met radium door de familie Curie ten bate van de gehele mensheid. De eerste onderzoeken in Duitsland bv. waren gericht op het goedkoop produceren van energie ten bate van de industrie. De eerste proeven in Rusland werden hoofdzakelijk genomen ter verbetering van de landbouw en vergroting van de oogsten. Dit is begrijpelijk, wanneer u zich wilt herinneren, dat in deze tijd juist de grote boerenrevoltes plaats vonden, waardoor groot gebrek aan levensmiddelen heerste. De Engelse onderzoekers wijdden in de eerste plaats hun aandacht aan goedkope energie voor voertuigen, hoofdzakelijk schepen. Al voor men overging tot uitgebreid atoomonderzoek droomde men daar al van oorlogsschepen, die geheel de wereld konden omkruisen zonder eenmaal te bunkeren.

Kortom, het eerste onderzoek vond overal plaats met de bedoeling aan eigen vredesbehoeften tegemoet te komen. Het vreemde is dat na de Eerste Wereldoorlog men niet zo sterk geloofde in komende spanningen. Eerst na de beurskrach van 1928 gaat men zoeken naar een wapen.

Dit betekent, dat op de duur de nadruk niet meer in de eerste plaats valt op een beheersen van deze krachten, maar integendeel op de vernietigende werkingen en mogelijkheden daarvan. Dit betekent, dat meer en meer processen met schadelijke nevenwerkingen worden aanvaard, ondanks het risico, wanneer zij maar als wapen tegen een vijand kunnen dienen. Kennis en publicaties over de risicofactor worden nu geheel onderdrukt, althans aan de openlijkheid onttrokken.

Zo staat men dan nu in een wereld, waarin met de regelmaat van een kleppende doods klok de atoombommen barsten. Op verschillende plaatsen komen radioactieve, dus zelf straling veroorzakende en vervaltijd hebbende deeltjes in de hogere lagen der atmosfeer. Ook komen deze deeltjes in de zeeën terecht. Zij besmetten als radioactieve "uitval" bomen, planten en dieren. Zij dreigen de atmosfeer zo te doordringen, dat zij, zo het leven van de mens niet wordt bedreigd, zijn genetische mogelijkheden toch sterk kunnen worden beperkt en veranderd.

Nu is de toestand nog niet zo, dat wij vol pessimisme moeten zeggen dat deze wereld van de mensen toch ten gronde gaat. Nog niet. Maar de onderdrukking van de gevarenfactoren in de kennis van het publiek heeft er toe geleid, dat men denkt - en vaak ook zegt - : "Wanneer men proeven neemt hiermee, dan is dat toch ergens bij Australië of in de Stille Oceaan. Het is dus niet nodig je er zo druk over te maken. En dan die besmetting door koelwater..." Zo denkt men. Ik kan u echter verzekeren, dat zelfs voor de aanbouw van zogenaamde vredescentrales, dus atoomenergiecentrales, zeer veel koelwater wordt gebruikt, dat vaak ondoordacht werd geloosd. Dit betekent dat bv. in de Verenigde Staten een aantal rivieren zwak maar toch merkbaar radioactief zijn geworden.

Dan heeft men nog het probleem van de afvalstoffen. In het begin meende men, dat het niet erg was, wanneer er een paar van die deeltjes in de atmosfeer terecht kwamen. Pas de laatste tijd is men daarover anders gaan denken, en heeft men maatregelen daartegen genomen. Ook zijn er vele sterk actieve stoffen, die men nergens voor kan gebruiken. Nu is men nog niet zo ver gekomen, dat men heeft geleerd, deze stoffen te neutraliseren. Dit is op zich namelijk wel een mogelijkheid. De realisatie daarvan ligt echter naar mijn mening nog in de verre toekomst. Wat moet je nu met dergelijke stoffen gaan doen, hebben de mensen zich afgevraagd.

Zij zijn gevaarlijk. Dan moeten wij ze maar gaan begraven. Of beter nog, ergens in de diepzee gooien. Als zij daar liggen zijn zij voor ons niet meer gevaarlijk of belangrijk. Maar er is één ding bij vergeten. Ook wanneer deze stoffen in de diepzee terecht komen, blijven zij nog werkzaam. Het is de vraag, of de zware verpakking voldoende afscherming zal bieden gedurende de gehele vervaltijd. Nu wil ik onmiddellijk aannemen, dat de hoeveelheden, die de eerste 10 jaren op deze wijze in zee worden gestort, voor de mensheid en de wereld van niet al te veel belang zijn. Maar,

in de wateren van de diepzee zouden wel eens vreemde dingen kunnen gaan gebeuren. Nu hoeft u heus niet opeens te gaan denken aan sensationele reuzenvissen of iets dergelijks.

Laten wij echter niet vergeten, dat de mogelijkheid tot denken, de intelligentie van de mens, te danken is geweest aan mutaties, en deze komen snel tot stand door veranderingen van de stralingsverhoudingen. Laten wij niet vergeten, dat ook de kleinste planten, algen e.d. veel sterker zouden kunnen gaan groeien. En dit zou wel eens onverwachte gevolgen kunnen hebben. Dit zijn mogelijkheden, geen feiten. Maar die mogelijkheden bestaan inderdaad.

Dan de aardatmosfeer. Wanneer die eenmaal radioactief wordt, wat kun je daar dan nog aan doen? Het is nog theorie en dus kun je nog zeggen het zal wel zo erg niet zijn. Maar wat leert ons de aardstraling? Ten minste de niet Nederlandse aardstraal. Want in Nederland zijn er geen aardstralen. Dat hoger georganiseerde wezens, die langere tijd in het gebied van een aardstraling vertoeven, daardoor hun zenuwkracht aanmerkelijk verzwakt vinden. Met alle begeleidingsverschijnselen van dien. Maar de capaciteiten van de aardstraling komen, ofschoon zij meer gericht zijn en plaatselijk beperkt blijven, overeen met een betrekkelijk kleine verhoging van de radioactiviteit. Deze is niet zo groot, dat je onmiddellijk zegt: Ik merk het op een kilometer afstand al met mijn zoekapparatuur. Daar is een aardstraal. Maar met een zeer gevoelige apparatuur bemerk je het wel. Maar dan moet de apparatuur wel zeer gevoelig zijn. D.w.z., dat zij met een normale Mullergeiger niet eens wordt ontdekt, tenzij men zeer nauwkeurig gaat kijken, en zelfs dan is er nog twijfel. Toch heeft deze zwakke straling reeds een zo grote invloed op planten, op dieren en de mens. Op uw zenuwgestel.

Wanneer je op een paal van 5 à 6 meter hoog een hoeveelheid stralende stof aanbrengt, bv. radium, dan blijkt, dat rond de voet van die paal de plantengroei verdort. Daaromheen zien wij een kring, waarin de plantengroei zeer welig is, maar hier vertoont deze voortdurend gewijzigde eigenschappen. Hier zien wij dan ook vele hybriden ontstaan. Daar buiten zien wij over het algemeen een onderontwikkeling, die naarmate de afstand groter wordt, langzaam weer naar normaal terug keert. Daaruit zouden wij dan kunnen leren, dat een geringe straling alleen maar levenskrachten aftapt. Een iets sterkere straling gaat stimulerend werken, maar maakt gelijktijdig de in het leven erfelijk bevestigde eigenschappen minder vast, minder stabiel. Wordt de straling echter nog sterker, dan zien wij, dat zij het leven verdrijft. De basis van hetgeen ik u hier vertel is zeker geen pessimisme. Het is slechts een simpele weergave van een logische ontwikkeling. Simpel, ik heb u nog geen enkele formule genoemd. Ik ben ook niet van plan, dit in mijn verder betoog alsnog te doen. Wat de laatste voorbeelden betreft, kunt u nauwkeuriger gegevens vinden in de publicatie die daar over verschenen.

De volgende vraag echter, die ik met u wil gaan bezien is: Wat zal er gebeuren, wanneer over 50 tot 60 jaren de radioactiviteit de grens van het toelaatbare begint te bereiken?

Uit de voorgaande voorbeelden kunnen wij leren, dat wij dan een wereld zullen zien vol van mensen met zenuwstoringen. Onbeheerste mensen. De onbeheerstheid neemt nu al toe. Dat heeft u misschien zelf al kunnen merken. Het kan daarmee zover komen, dat men om iets onbelangrijks met atoombommen gaat gooien. In dat geval hoeven wij ons verder geen zorgen meer te maken. De mogelijkheid bestaat echter ook, dat de mens te lusteloos wordt om meer te doen, dan gewoon maar voort te gaan. Dan blijven er ons twee mogelijkheden:

A. Dat desondanks, of misschien zelfs dank zij deze lusteloosheid, de atoomindustrie nog lange tijd verder gaat. Zelfs indien wij aannemen, dat dit slechts geschiedt voor vredesdoeleinden, zal kunnen worden aangenomen, dat binnen niet al te langen tijd ook het tweede kritieke stadium zal worden bereikt. Een stadium, dat overigens op sommige plaatsen op aarde nu al een ogenblik werd bereikt, namelijk het ogenblik, dat levens- en wilskracht terug keren, maar niet in beheerste vorm, zodat vorm en wezen voortdurend nieuwe vormen vinden en wegen inslaan.

De gevolgen zijn duidelijk: De mens zal muteren, doch onregelmatig. Dit betekent ook een aantasting van de genetische waarden in de mens, Wanneer eenmaal de genetische waarden van het menselijk geslacht worden aangetast, dan krijgt u zoveel verschillende soorten, dat men gewoon een spraakverwarring krijgt. Een soort nieuw Babel. Een Babel, waarin de drijfveren, de gedachtegang en de reacties, van de mensheid zo zeer verschillen van de naasten, dat niet anders dan verwarring en strijd het resultaat kan zijn. Dat zou ook het einde betekenen van de beschaving, die op het ogenblik de mensheid zover heeft gebracht.

Zo, dat was dan de pessimistische kant ervan. Is er iemand, die wat heeft op te merken?

Vraag: Moeten wij daarmee dan niet doorgaan, of wat is de bedoeling eigenlijk van wat u zegt?

Antwoord: Dat zult u wel merken. Die bedoeling zal ik u nog wel duidelijk maken.

Vraag: Als ik u goed begrijp, betekent dit dus een verandering op onze wereld? Een verval van onze maatschappij?

Antwoord: Ja, u kunt beter zeggen, een verval van zeden. Dus de maatschappij wordt langzamerhand een andere. Dat is één van de consequenties, waar ik op wilde wijzen. Ik heb hier een theorie opgebouwd - in de zuiver pessimistische zin, - die leidt tot een praktisch noodzakelijke verandering, ofwel ondergang in het menselijk geslacht. Dat zou kunnen gebeuren. Waarom is het tot nu toe zover kunnen komen? Omdat men toe heeft gelaten, dat dit gebeurde. Omdat geen waarschuwend stemmen gesproken hebben? "Mensheid, denk erom, hier ligt een groot gevaar". Omdat de mensheid zich niet geïnteresseerd heeft voor deze risico's. En degenen, die zich met deze proeven bezig hielden, gedwongen waren, of uit eigen belang, zichzelf dwongen tot zwijgen. Maar die periode is op het ogenblik, naar ik meen, op het ogenblik bijna voorbij.

Over de hele wereld hoort men steeds meer stemmen opgaan, die alle de nadruk leggen op het gevaar van deze experimenten. Zelfs de vreedzame. Het is niet zo lang geleden, dat zelfs in Engeland een voorstel werd ingediend om de gehele atoomkracht te verbieden en publicaties over de gehele wereld te doen plaats vinden, wijzend op de gevaren, die ik zoeven ook genoemd heb. Het is nog niet zo lang geleden, dat een onderzoek door de Senaat der Verenigde Staten werd stopgezet op verzoek van de Geheime Dienst, de F.B.I., en de resultaten daarvan zijn inderdaad topgeheim. Dat neemt niet weg dat veel van de feiten, door mij naar vooren gebracht, daar werden genoemd. Dan is voorts opvallend, dat onafhankelijke wetenschapsmensen, bepaalde esoterische scholen en richtingen, ja, zelfs kerken, meer en meer dit gevaar schijnen te zien en daar de nadruk op gaan leggen.

Wat zou hier de consequentie uit zijn? Wanneer men zich bewust is van de gevaren hierin gelegen, zal men noodgedwongen moeten ageren daartegen en - zo de gelegenheid wordt geboden - een ieder mede te delen, welke consequenties hieraan vast zitten.

Men zou verder kunnen spreken over de mogelijkheid in zeer beperkte mate dit onderzoek gedurende een tiental jaren voort te zetten, mits er een middel wordt gevonden om alle afvalstoffen zodanig te verwijderen, dat zij ofwel buiten de aardatmosfeer worden gebracht en daar niet terug keren, ofwel zodanig worden afgesloten, dat zij gedurende de periode van hun vervaltijd niet de mogelijkheid hebben het omringende materiaal met hun activiteit te besmetten. Beide mogelijkheden zijn op het ogenblik theoretisch aanwezig, alleen, zij zijn erg kostbaar. Daarom heeft men het tot nog toe niet gedaan. Dan zou het vreedzame atoomonderzoek dus verder kunnen gaan, maar toepassing van atoomvermogens en atoomkrachten zouden worden beperkt tot zeer kleine installaties. Dit alleen door de realisatie van de massa, dat er een gevaar is. Het onderzoek in Amerika, waar ik zo-even over heb gesproken, bracht met zich mee, dat een van de hogere regeringsfiguren de verklaring aflegde, dat men de bom niet kon missen en dat publicatie van deze gegevens een zodanige paniek zou veroorzaken bij een gedeelte van het volk, dat daardoor gevaar voor het leven der atoomtechnici, evenzeer als voor het behoud van de atoomcentra, zou kunnen voortvloeien.

Nu, dan begrijpt u het wel. Maar als die hele massa, die hele wereld nu hiertegen gaat ageren, dan hebben wij op het ogenblik al te maken met een percentage activiteit, dat wel. Maar een percentage radioactiviteit, mijn vrienden, wat op het ogenblik nog niet belangrijk is. O zeker, de mensen zullen een beetje langer worden, zij zullen wat magerder worden, zij zullen eerder hun haar verliezen, maar daar blijft het bij. De verstandelijke vermogens van de mens worden niet aangetast. Zijn geestelijke vermogens zijn op het ogenblik nog zodanig, dat elke strevende geest zich bewust door het lichaam kan uiten en op de aarde datgene bereiken, wat zij voor haar verdere bewustwording nodig heeft. En daar moet natuurlijk voor gewerkt worden, voor gevochten worden. Dat is uw zaak. Niemand, die u zal dwingen om dat te doen. Want u bent heus de enige niet.

Deze boodschap gaat in de laatste jaren steeds sterker uit. Zij gaat nu óók uit van ons. Zij zal uit gaan van elke esoterische beweging en groepering op de wereld, zij het dat deze binnen een kerk besloten is, of onafhankelijk staat. Wanneer het nodig is, en het gevaar wordt groter, dan zullen wij proberen het uit te roeien door elk medium, dat wij kunnen gebruiken. Desnoods midden op de straten. Want dit mag niet gebeuren. En het zal niet gebeuren. Integendeel!

Wat thans gebeurd is, juist door de geringe mutaties, die op het ogenblik optreden, juist door het feit, dat deze mutaties nog beheerst kunnen worden en gebruikt, zullen voor de mensheid een betere wereld helpen en kunnen scheppen, mits men beperkt. Daarom mogen wij niet zo

pessimistisch zijn. Mij hebt u zo-even gevraagd: "Waarom zegt u dit?" Wij zeggen dit, omdat het nog te veel wordt vergeten. Wij zeggen dit, omdat het uiteindelijk door het onbruikbaar maken van de voertuigen, een grote schade zou kunnen betekenen voor de geestelijke ontwikkeling van al degenen, die in het duister zijn en die op het ogenblik, juist door een terugkeren op aarde, of komen in de schemersfeer door een werkzaam zijn en leren op aarde vanuit de geest, een bewustwording verder kunnen verdienen en zo tot het Licht komen.

Wij zijn niet de enige partij die geïnteresseerd is. Ik sprak al zo-even over vliegende schotels. Daar is de vorige keer al voldoende over gezegd, zodat wij nu niet daarover in details gaan treden. Maar, u begrijpt allemaal wel, dat deze mensheid, dat dit kleine vliegenpoepje ergens op de spiegel van de ruimte, uiteindelijk niet het enige is. En dat deze mensheid ook niet het enige bewuste leven is, dat er in het Al bestaat. Er bestaat veel meer bewust leven. En denkt u, dat dit bewuste leven het risico zal lopen, dat deze wereld gevaarlijk wordt? Zij zal natuurlijk ingrijpen om een vernietiging van deze wereld te voorkomen. Maar zou zij niet evenzeer ingrijpen om een ras van muterende mensen met vele genieën, maar met een absolute afwezigheid van moreel en zedelijk besef, los te laten (de gang te laten gaan: Red.), misschien met ruimtevaartuigen, of met experimenten, die gevaarlijk zijn voor het hele zonnestelsel of de ruimte? Dat doen zij niet.

Ook vanuit de stoffelijke kant kan een ingrijpen verwacht worden, wanneer de zaak kritiek wordt, maar nooit voordien. En zover is het nog niet. Weet u, wij hebben gezegd, dat uw wereld op een kruispunt van wegen staat. En dat is zó waar als een evangelie; nog méér waar. Op het ogenblik staat die mensheid binnen en periode van 5 à 6 jaren voor de grote keuze: hoe zullen wij verder gaan? Hoe zal deze mensheid zich verder ontwikkelen? Dan zeg ik u: "Mensen, jullie moeten terugkeren tot andere krachten, die sterker zijn dan alle atoombommen bij elkaar".

Een atoom is machtig, dat heb ik u gezegd. Maar het atoom sluit in zich, door de snelle omwervelingen daar, de mogelijkheid om er net nog verdere en grotere krachtvarianten in aan te brengen. Ook wanneer het niet radioactief is. De kracht van de gedachte kan op de duur de materie doordesemen, de mens bereiken en beroeren, totdat mogelijkheden, die thans nog bestaan, zijn uitgesloten. De kracht van de gedachte en van het gebed, naast de direct stoffelijke daad, zijn noodzakelijk. Er is geen reden tot angst en tot paniek. Maar er is wel een reden om op het ogenblik uit het volst van je hart met je sterkste gedachten en je hoogste bewustzijn te vechten tegen elke vermindering van menselijke waarde op aarde, tegen elke bedreiging op materiële en geestelijke basis. Het is op het ogenblik de tijd om zelf mee te gaan werken. Mee te gaan werken met datgene, waar men op het ogenblik nog vanuit de geest mee bezig is, ondanks het feit, dat een hoge groepering al heeft gezegd: "Wij moeten die mensheid aan haar noodlot overlaten. Wij moeten alleen zorgen, dat er iets overblijft, waaruit een nieuw bewustzijn kan groeien". Maar wij willen de hoop niet opgeven. Het is nog niet nodig. Bij nauwkeurige revisie van het oordeel, is er gezegd: "Ja, wij kunnen hier misschien helpen". Alle machten zijn gemobiliseerd, die zijn hier rond die wereld samengetrokken in steeds sterkere mate.

Alle krachten van het Licht, mijn vrienden, werken op het ogenblik niet alleen tegen de atoombom, denkt u dat niet. Zij werken wel door het atoom. Zij werken door spanningen te leggen, die u bepaalde handelingen onmogelijk maken. Zij werken door inspiratie op alle gebied. Zij werken door sprekers woorden in de mond te leggen, door gedachten in u te wekken. Ja, daar waar het nodig is werken zij ook met dood en ondergang, omdat het niet anders kan. Zelf, hoe moeilijk ook, de verantwoording daarvoor dragen.

Dus, mijn vrienden, er wordt voor u veel gedaan op dit gebied. Onnoemelijk veel. Er wordt hier een strijd gestreden zó fel, als de meesten zich niet zullen realiseren. Beslissende jaren nu? Ja. Beslissende jaren, omdat de geest de mensheid niet mag dwingen. Het lot van bewustzijn, dat mogen wij misschien helpen bepalen, dat kunnen de Hoogsten leiden, maar niet uw persoonlijk lot, niet uw eigen denken en uw eigen bewustwording. U zult zelf mee moeten werken. En elke keer, wanneer de mensheid terugkeerde tot een besef van hoger waarde, heeft zij opnieuw een maatschappij op weten te bouwen. Elke keer, wanneer vernietiging een deel van de mensheid bedreigde, of zelfs ten onder bracht, zijn er de geestelijk sterkeren geweest, die in staat waren om het menselijke en het menswaardig bestaan voor de wereld te behouden.

De keuze is in het verleden vele malen gevallen, met verschillende oorzaken, zeker. Atlantis is ten onder gegaan, maar de beschaving is voort blijven bestaan. Oude rijken, tot zelfs kort geleden Griekenland, het oude Griekenland met zijn stadstaten, met grote filosofische en esoterische waarden in zich, ging te gronde, maar enkelingen hebben het doen voortbestaan. Enkelingen, die er boven uit kwamen. Maar enkelingen zijn niet genoeg meer in deze tijd. Dit is geen zaak meer van enkelingen, van enkele mensen. De wereld heeft op het ogenblik zo een

mooie kans. Zij heeft de kans om, zich baserend op stoffelijke bereikingen, te komen tot een nieuwe era van geestelijke ontwikkeling zo groot als er op deze wereld misschien eens, maar zeker niet meer keren tevoren is geweest. Dit kan deze wereld worden tot lusttuin voor de bewust geworden geest. De tuin voor de geest, die alles reeds wetende, nog eens op aarde terug kan keren om de volmaaktheid zelf persoonlijk te leren uitdrukken in de materie. Zover kan zij komen. Maar het hangt allemaal van u af.

Vrienden, wat doet u? Leest u er voortaan de kranten over en schudt u eens met uw hoofd? Of gaat u bang worden en angstdromen krijgen? Dat helpt u niets. Dat berust niet op realiteit. Of gaat u misschien, zoals ik hier naar vooren heb gebracht, meewerken aan een beweging van de mensheid? Een beweging, die in de eerste plaats door gebed, door geestelijke concentratie, door het uitzenden van gedachten, maar in de tweede plaats ook door het eerlijk uitspreken van eigen overtuiging tegenover iedereen, die daartoe gelegenheid biedt of daarom vraagt. Dan gaat u zó misschien meewerken om in deze wereld de krachten van het Licht en het goede te versterken. Wanneer u dat doet, dan doet u werkelijk iets voor de wereld.

De wereld is nog nooit beter geworden door politiek. Die wereld is nog nooit bewuster geworden door technische wonderen zonder meer. Maar wanneer deze krachten in de ban komen van een streven naar geestelijk bewustzijn, zoeken naar God, naar Licht, naar de geestelijke vreugde, gelooft u mij, dan maken zij uit deze wapens, die wapens van vernietiging kunnen zijn, een zegen. Dan maken zij uit de wereld, die verdeeld is, een hernieuwd paradijs. Dan maken zij uit een mensheid, die onverschillig door het leven sjokt, een menigte persoonlijk naar bewustzijn strevende geesten, die in een gezamenlijk werk trachten de volmaaktheid reeds op aarde uit te beelden en uit te drukken.

U hebt mij zo-even gevraagd: "Waarom zegt u dit alles?". Welaan, hier hebt u dan de reden. Een beroep op u. Een beroep om uw geestelijke krachten en geestelijke vermogens in te zetten. Een beroep om te begrijpen, mijn vrienden, dat het gevaar niet ligt in het atoom. Een beroep om te begrijpen, dat de technische feiten eigenlijk maar bijkomstig zijn. Een beroep om te begrijpen, dat het de fatale mentaliteit is, die op het ogenblik bij sommige heerst, de fatale lusteloosheid, het gebrek aan verantwoordelijkheidszin, het grote egoïsme, die voor de wereld een ondergang kunnen betekenen langs de lijnen die ik u - pessimistisch - een ogenblik heb getekend.

Daarom heb ik dit gezegd. U vindt het misschien erg vervelend, of u vindt mij misschien erg sensationeel, maar dat kan mij eigenlijk weinig schelen. Wanneer u maar één ding meeneemt: de overtuiging, dat het noodzakelijk is om met alle bewustzijn en kracht te werken op de mensheid, opdat zij deze egoïstische tendensen vergeet, opdat zij haar atoomproeven niet meer houdt, tenzij in een beperkte en verantwoorde mate. Dat deze mensheid i.p.v. van te speculeren op kracht en vernietiging, of in hun lusteloosheid alles aanvaardend, eindelijk eens gaat streven naar dat, wat de mens toch als doel in zijn leven moet zien als een bereiking. Als mensenleven te leven, waardoor je je stempel achter laat op de wereld. Een leven te leven, dat vol van betekenis voor alle andere mensen is. Een bewustzijn te bereiken, dat je bevrijdt van alle waan en duisternis, zodat je vrijelijk het Licht in kunt gaan.

Zo, dat heb ik dan gezegd, vrienden. En voordat wij overgaan tot het tweede onderwerp, kunt u natuurlijk heel rustig uw eigen mening nog naar vooren brengen, indien u dit wenst.

Vraag: Zou u ook kunnen zeggen, hoe iemand uit deze Orde zou moeten werken om met de waarschuwing ook enig resultaat te hebben?

Antwoord: Weet u, er zijn natuurlijk veel mogelijkheden om dat georganiseerd te doen. Maar in de praktijk blijkt ons, dat de organisaties op de duur over het algemeen eerder naar de organisatie kijken dan naar het doel, waarvoor men deze organisatie in het leven heeft geroepen. Mij dunkt, dat de beste methode zou zijn je mening overal, waar je kunt openlijk en onder eigen verantwoordelijkheid kenbaar te maken, zo goed mogelijk met feitenmateriaal belegd desnoods, maar steeds weer wijzen op het feit, dat dit voor iedereen belangrijk is. Dat zo meer en meer deze ideeën doordringen in de mensheid en wanneer men de gelegenheid heeft er anderen over te spreken, zou ik erover spreken. Op die manier kan iedereen in deze Orde het zijne doen, in zijn eigen omgeving.

Vraag: Denkt u, dat het feitenmateriaal daarvoor voldoende is?

Antwoord: Hoe meer feitenmateriaal - en dat geldt natuurlijk vooral voor de meer academisch gevormde, de meer wetenschappelijke mensen - hoe meer feitenmateriaal hierover ook ter beschikking staat, hoe beter het is. Maar het lijkt mij moeilijk om een organisatie in het leven te

roepen. Een organisatie met dit doel zou namelijk zoveel moeilijkheden krijgen op zuiver organisatorisch gebied, dat er voor het werk, het doel, veel te weinig tijd over zou blijven.

Opmerking: Ja, daar heb ik ervaring van.

Antwoord: Dat zijn wij dan met elkaar eens.

U moet niet denken, dat wij dit hier alleen doen. Het was oorspronkelijk niet eens besloten, dat ik vanavond zou komen. U zou normaal de eerste spreker krijgen, die verder zou gaan met zijn voorbereidende cyclus. Maar wij hebben op het ogenblik dit, nu niet direct als een bom, hoop ik, en zeker niet als een atoombom, maar laten ploffen in verschillende groepen tegelijk. Op het ogenblik zijn soortgelijke boodschappen en redevoeringen, die ik vanavond heb gegeven, in 15 verschillende landen uitgesproken. In sommige van deze landen zelfs op 2 en 3 plaatsen. Dit gebeurt op het ogenblik in samenwerking met een 20-tal geestelijke groepen, die elk over het algemeen internationaal georiënteerd, meerdere groeperingen rond zich hebben verzameld. Dit eventjes om u te bewijzen, dat wij van onze kant voor de verdeling zorgen, maar voor de verdere verspreiding van de feiten, zullen de mensen zelf moeten zorgen.

Vraag: Kunnen wij de rede, die u thans hebt gehouden als propagandamateriaal gebruiken?

Antwoord: Indien u het wenst, kunt u het zo beschouwen. Daar is van onze kant geen bezwaar tegen.

Vraag: Zou u zo'n rede niet voor de radio uit kunnen spreken?

Antwoord: Ik ben bang, dat u dan eerst voor de O.D.V. een clandestiene zender zou moeten bouwen om aan spreektijd te komen. Bij de radio houdt men niet van sprekers, die men niet van tevoren kan censureren. En juist bij een dergelijk onderwerp kunnen wij van onze kant natuurlijk geen censuur aanvaarden. Vandaar, dat dit voorlopig wel een wensdroom zal blijven. Wanneer wij met de beste bedoelingen iets tot stand willen brengen, hebben wij vaak te maken met ernstige tegenwerking, tegenwerping, enz.

Vraag: Wanneer wij dit uitdragen zou u ons dan niet kunnen helpen bv. door inspiratie?

Antwoord: Ik dacht, dat ik dit al duidelijk genoeg had gezegd. Maar als u het nogmaals bevestigd wilt hebben: ja. Wij werken op het ogenblik met man en macht niet alleen in deze Orde, maar over de gehele wereld. Dit betreft de lagere geest, die al in het Licht verkeert. Wat de Hogere Geest betreft kan ik dit niet helemaal overzien en dus ook niet met zekerheid hierover spreken. Zover ik het kan controleren, meen ik aan te kunnen nemen, dat ook Zij meedoen. Wij op het ogenblik wijden hieraan al onze krachten en ik weet, dat verschillende Grote Geesten, Leiders en Grootmeesters, Die speciaal op deze wereld werken zich hiermee ook bezig houden.

Dacht u dan, dat u in de steek zou worden gelaten, wanneer u in de goede zin spreekt over een dergelijk belangrijk onderwerp? U zult natuurlijk moeilijkheden krijgen en met veel tegenkantingen moeten strijden, dat is wel logisch. Maar waar wij kunnen helpen, zullen wij het zeker doen, anders zouden wij in eigen ogen in ons optreden niet gerechtvaardigd zijn.

Er zijn nu eenmaal risico's, die door mensen moeten worden gedragen, omdat wij ze niet kunnen dragen, maar wanneer er iets is, wat wij wel kunnen doen, ergens een risico is, wat wij wel kunnen dragen, wanneer wij uw risico kunnen verminderen, of de mogelijkheid tot uitdrukking voor u kunnen vergroten, zullen wij dat natuurlijk en te allen tijde doen.

Vraag: Met de verminderende voorraden van olie en steenkool meent u dus, dat wij het toch kunnen stellen zonder de energie die door atoomsplitsing wordt gewonnen?

Antwoord: Er zijn nog zo veel andere krachtbronnen, die nog niet zijn aangeboord. Wanneer de mens zich bv. wat langer had bezig gehouden met het omzetten van zonnekracht in energieën, die voor de mens bruikbaar zijn i.p.v. van zich te richten op atomen, dan zou men waarschijnlijk nu reeds hele steden kunnen verzorgen, alleen met krachten ontnomen aan de zon. Dit natuurlijk met gebruikmaking van accumulatoren.

Verdere krachtbronnen zouden kunnen zijn gelegen in de plaatselijk wisselende aantrekkingskracht van de maan, in atmosferische bewegingen, in de getijden enz. Er is kracht genoeg. Wanneer de mensheid esoterisch zou gaan streven, komt er zelfs een ogenblik, dat zij dergelijke krachten helemaal niet meer nodig heeft. Als een mens zichzelf als katalysator leert gebruiken en zegt: "Ik wil, dat deze fabriek draait", dan draait die fabriek. In de kosmos is zo veel kracht, dat wie ze beheerst, zelfs de wereld zou kunnen nemen en haar eenvoudig een paar duizend lichtjaren verplaatsen. En misschien neem je de zon dan ook nog even mee, omdat het zo lastig

wordt, wanneer je dan meteen ook weer een nieuwe zon moet gaan maken. Ik overdrijf het nu natuurlijk. Maar ik wil u hiermee erop wijzen, dat de hele wereld en het hele Al vol is van krachten. Waarom moet u dan juist de primitieve vorm van atoomkracht gebruiken? Laat de wereld zich eens werpen op het winnen van kracht uit magnetische lijnen. Dat is ook mogelijk. Een wereld, die het zo ver brengt, dat zij de atoomkracht leert gebruiken, verfijnen en beheersen, kan ook zo ver komen, dat zij magnetische krachten leert hanteren en beheersen. En om zo ver te komen op deze wereld heeft men voorlopig nog wel olie en steenkool genoeg.

Ik ben alleen maar bang, dat voor het zo ver komt, dat de steenkool uitgeput is, het met de kostprijs al zo ver is gekomen, dat u een ringetje draagt met een steenkool erin en voordelighedshalve de kachel liever stookt met diamanten. Dat is natuurlijk ook overdreven. Maar er zit een kern van waarheid in.

Vraag: Hoe staat het dan met de centrale in Engeland? Hoe denkt u daar dan over?

Antwoord: Het is een experiment, dat zekere gevaren met zich mee brengt. Men zal daarin zo veel wijzigingen aan moeten brengen, dat al na het eerste jaar blijkt, dat men op de thans aanvaarde wijze niet redelijk verder kan werken. Of men het zal publiceren, is een andere vraag. U weet, hoe het gaat. Een regeringsonderneming faalt pas, wanneer een gewoon bedrijf al zijn 25e faillissement achter de rug zou hebben. Het is nu eenmaal altijd een prestigekwestie, of men er dus publiciteit aan zal geven, weet ik werkelijk niet. Wel weet ik, dat men al thans in de centrale wijzigingen heeft aangebracht, omdat het oorspronkelijke ontwerp niet voldoende veilig bleek. Daaruit kunt u dan zelf verder uw conclusies trekken. U kunt ook aannemen, dat hierdoor verdere aanbouw van dergelijke experimentele centrales aanmerkelijk zal worden vertraagd. Gevaarlijk is het experiment natuurlijk wel. Erkent men deze gevaren tijdig, dan is het mogelijk daartegen maatregelen te nemen. Anders wordt het "arm Engeland", maar ook de "arme kustgebieden", want dan zou het wel eens kunnen gebeuren, dat vanaf Denemarken, vooral Jutland en Nederland verder tot in Frankrijk, tot of voorbij Bretagne toe, men de resultaten zou bemerken door verandering van weertype, het optreden van mutaties, versterkt optreden van bepaalde ziekten, enz. Maar dit is alles toekomstmuziek, dus daarover hoeft u zich voorlopig nog niet zo heel erg druk te maken. Wanneer het een jaar of tien, vijftien, verder is, zal, naar ik hoop, de wereld aanmerkelijk veranderd zijn en zullen op zijn minst dergelijke procedures veiliger zijn geworden. Te minste voor zover die experimenten noodzakelijk zijn, want ik denk, dat men van het grootste deel ervan al zeer snel terug zal komen. Er zijn namelijk al zeer ernstige ongelukken gebeurd daarmee.

Vraag: Wat moeten wij dan doen?

Antwoord: U kunt de eis stellen, dat men methoden vindt om elke contaminatie, ook door afvalstoffen te voorkomen, dus zodat ook bij afvoer naar verlate plaatsen, begraving, of het doen zinken in de diepzee, elke mogelijkheid tot radioactieve besmetting van de omgeving wordt voorkomen.

Opmerking: Men houdt zich daarmee op het ogenblik toch al bezig?

Antwoord: Ja, gedeeltelijk. Maar men is eerst met deze onderzoeken begonnen, nadat al veel uitermate ongunstige gevolgen kenbaar waren geworden. Ofschoon men nog geen volledige resultaten heeft, gaat men toch met de proefnemingen normaal verder. Wat de rest betreft schijnt de wereld het met de Hollanders eens te zijn, dat je de put moet dempen, wanneer het kalf eenmaal verdrongen is. Er liggen echter nog een hele hoop putten en er lopen nog heel wat kalveren rond, die nog niet verdrongen zijn. Het is onze taak erop te wijzen, dat wanneer je een put graaft, het nodig is er meteen een hekje om te zetten. Eerst de bestrijding van de nadelen, dan de exploitatie.

Vraag: Eenvoudige mensen, die het gevaar alleen aanvoelen, wat moeten die doen?

Antwoord: U kunt uw mening kenbaar maken en deze desnoods ook zonder vermelding van alle redenen zeggen. Wanneer u zich echter herinnert, wat ik heb gezegd, dan heeft u bemerkt, dat ik de nadruk ook heb gelegd, en wel tamelijk sterk, op de kracht van de gedachte en de kracht van het gebed. Verder kan men natuurlijk trachten zich op de hoogte te stellen van de meer populair weergegeven aspecten hiervan. Er zijn zeer veel publicaties verschenen op eenvoudige wijze. Het eigenaardige is, dat een geleerde op het ogenblik echter aan de hand van voor iedereen toegankelijke publicaties de laatste drie jaren niet alleen kan ontdekken hoe het bijvoorbeeld in Amerika met de ontwikkeling van de atoombom staat, maar ook hoe deze vervaardigd wordt. De gegevens zijn weliswaar "top-secret", maar er zijn zo weinig mensen, die

de kern van de zaak begrijpen, dat men de kleine dingen uit de publicaties verre kan houden, die begrijpt men nog. Geleerden zijn vaak echter zó ver in hun eigen geleerdheid verdiept, dat zij hun publicaties schrijven zonder er over na te denken, of dat zo wel mag gebeuren. Daar kan ik u overigens een aardige grap van vertellen.

Wist u, dat in een Amerikaanse encyclopedie volledige gegevens hebben gestaan over winning en bereiding van stoffen als plutonium en dergelijke? Het betreffende deel is verwijderd, dat kan ik u er wel bij vertellen. Maar zij kwamen pas tot de ontdekking wat erin stond, toen al 10.000 exemplaren verpakt en gedeeltelijk verzonden waren. Ik wil maar zeggen, dat ik hier gelijk heb is voor de geleerden duidelijk genoeg. Voor de leken is het voldoende te weten, dat er gevaar bestaat en dat daar onder de mensen een zekere stemming tegen bestaat. Wanneer u uw mond daarover houdt, dan krijgen anderen het idee, dat u er zich niets van aantrekt, maar dat is juist wel nodig. Je moet begrijpen, dat deze dingen gevaarlijk zijn. Vandaar, dat ik dit alles wel zeer populair heb gezegd.

Wanneer er geen commentaar meer is, geef ik het woord nu over aan de tweede spreker. Wanneer ik u heb verveeld, houdt u dan ter mijner verontschuldiging er rekening mee, dat ik u, zo ik niet van de dringendheid en noodzaak van dit onderwerp zelf overtuigd was, ik u daarmee zeker niet zou hebben lastiggevallen. Goedenavond.

DE INVLOED VAN KLEUREN OP HET LEVEN VAN DE MENS

Goedenavond, vrienden,

Als tweede onderwerp, een naar uw eigen keuze.

Vraag: Kunt u ons iets naders meedelen over de invloed van kleuren op het leven van de mens?

De invloed van kleuren op het leven van de mens. Dit varieert natuurlijk naargelang de streek en de plaats, want in veel gevallen worden aan een kleur bepaalde psychische reacties en voorstellingen geknoopt. Gebruikt men bv. in Europa de kleur wit om schuldeloosheid en stralende vreugde aan te geven, zo vinden wij in China deze zelfde kleur als rouw. Maar vlak daarbij, o.a. in Korea, weer als een bekentenis van stamgehoorigheid. Wij moeten dus in de eerste plaats vaststellen: kleuren krijgen vaak hun betekenis door de begrippen, die daarmee worden geassocieerd. Toch hebben buiten al deze associaties om kleuren ook een feitelijke betekenis. Een van de meest flamboyante kleuren is ongetwijfeld rood. En wat dat betreft, naar ik meen ook wel een van de meest prikkelende kleuren. Het rood roept a.h.w. herinneringen op aan alle factoren van het leven. Misschien voortgevloeid uit de vroegere associatie met bloed, dat ook een rode kleur heeft. Maar het rood zelf staat direct in verband met alle factoren hier op aarde. Wij vinden rood als een uitdrukking voor hartstocht, voor moed, maar ook voor warmte en welbehagen. Het is dus niet zo vreemd, dat, waar de moeders in China hun kinderen in helrode kleding staken, de Europeanen een lange tijd bijzonder graag rode gordijnen en meubelkleding gebruikten. Dit geeft namelijk een gevoel van warmte. Maar gelijktijdig vaak een gevoel van wat dompigs, van stoffigheid.

Andere kleuren daarentegen kunnen ons bv. meer aan de zon herinneren. Sommige kleuren geel en ook oranje hebben vaak een zeer opwekkende invloed. Zij zijn niet koud, of kil. Zij stimuleren de activiteit en doen het welbehagen toch op een redelijke mate stijgen. Wanneer wij een kamer zien bv., die gestoffeerd is in oranje, dan zal ons blijken, dat mensen zich daarin behaaglijk voelen, terwijl de temperatuur 5° lager is dan een daarnaast gelegen kamer, uitgerust in blauw bv., waarin men zich onbehaaglijk voelt vanwege de koude.

Hier ziet u dus, dat de visuele ervaring al een groot woord meesprekt. U zou dan ook nog kunnen spreken over de esoterische betekenis van de kleuren, maar deze laat ik op het ogenblik buiten beschouwing. Wij zien, dat groen bv. rustgevend is. Evenzeer als bepaalde tinten blauw. Zodra wij komen tot donkerblauw of zwart daarentegen, zien wij hieruit weer bepaalde onrustgevoelens vaak naar voren komen. Om dit te verklaren hebben wij niet voldoende aan psychische associaties. Want er zijn altijd verschillende waarderingsen. Maar wanneer die kleuren over de gehele wereld, bij alle mensen, de zelfde reacties wekken, dan wordt het tijd aan te nemen, dat

hier sprake is van een althans voor de mensheid, reële invloed. Om dit na te gaan moeten wij ons realiseren, hoe een kleur tot stand komt. Een kleur betekent een absolute, of bijna absolute weerkaatsing door materie van een reeks frequenties binnen het licht, terwijl andere grotendeels worden geabsorbeerd. Daaruit zouden wij dus kunnen concluderen, dat de mens gevoelig is voor een variatie binnen het frequentiebereik van het zichtbare licht zelfs. En dat deze bovendien zijn eigen zenuwreacties, lichaamsreacties, mede beïnvloedt.

Dan komt (in) ons de vraag (op), wordt een blinde door kleuren beïnvloed? Een blinde wordt daardoor niet zo sterk beïnvloedt, als iemand, die kan zien. Maar toch zal de blauwe kamer koeler lijken voor de blinde dan de oranje kamer. Dus er worden waarnemingen gedaan, die niet alleen op het visuele berusten. Conclusie: kleuren werken praktisch op de mens. Zij zijn te vertalen als trillingen, of stralingen, of een bepaald trillingsgetal in de omgeving, die het menselijk lichaam mede beïnvloeden en ofschoon zij niet zondermeer bemerkt worden door de mensen, behalve met de oogzenuw, toch op zijn totaal welbehagen en zijn eigen reactie invloed kunnen en zullen hebben.

Dan komt een volgend punt. Wij weten, dat veel mensen kleurenblind zijn. D.w.z., dat zij een gedeelte van de kleuren niet, of niet juist zien, dan wel geheel geen kleuren en slechts variaties in felheid zien, waardoor verschillende tonen van licht bestaan tussen wit en zwart.

Deze tonen noemt men bij gebrek aan betere omschrijving grijs, ofschoon grijs niet een juiste uitdrukking is. Ook deze mensen echter zijn, ofschoon weer net als blinden, in mindere mate, onderhevig aan de tendensen, die de kleur wekt. Ook een kleurenblinde zal in een blauw vertrek, of in een vertrek met purper en licht, stil worden, tot rust komen. Ook wanneer zij zich niet realiseren, dat het speciaal purper is. De invloed van kleuren op de mens kan worden gezien als een primaire, die niet afhankelijk is van het bewuste waarnemingsvermogen van de mens. Daarnaast een secundaire, meestal versterkende, werking, die uitgaat van de bewuste waarneming van de kleur. En dan tertiair een associatieproces, waarbij de kleur emotionele waarde krijgt voor de mens i.v.m. bestaande opvattingen, dan wel opgedane ervaringen. Is dit zover voldoende?

Dit houdt in, dat de mens bij het kiezen van kleuren in zijn omgeving wel degelijk rekening moet houden met zijn eigen persoonlijkheid, met zijn eigen karakter. Iemand, die te opvliegend is, kan vaak door zonnige, maar zeer tere kleuren rond zich te gebruiken, zijn oorspronkelijke opvliegendheid en bruuskheid aanmerkelijk temperen, zonder zijn eigen energie te schaden. Iemand, die echter gewend is hard van stapel te lopen, zal over het algemeen de meer gedempte, donkere kleuren kiezen van blauw en zal proberen om ook het licht, of de muurversieringen e.d. te kiezen, wederom in desnoods zeer tere pasteltinten van blauw en groen. Hierdoor wordt namelijk zijn drift, de levensdrift, beperkt en geremd, dan zal hij onwillekeurig rustiger in die omgeving handelen en optreden, waardoor hij langzaam maar zeker de beheersing van zijn onaangename eigenschappen leert.

Wanneer wij een vertrek hebben, waarin wij warmte nodig hebben, dan scheppen wij de illusie van warmte door gebruik te maken van zogenaamde warme kleuren. Warme kleuren bevatten over het algemeen rood en zijn niet al te vaag. Zij zijn wat helder. Wanneer wij daarentegen bv. de illusie willen geven van koelte, dan kunnen wij dat op twee manieren doen. Wij kunnen gebruik maken van het alles weerkaatsende wit, of - om de illusie van koelte te scheppen - van de gedekte donkere kleuren, die liggen in de buurt van het nachtblauw. Die geven inderdaad een illusie van rust, van koelte en bezinken.

Dat de mens onbewust gebruik heeft gemaakt van deze kennis, hebben wij in het verleden kunnen zien. Want zoals u zich misschien zult herinneren, maakte men horretjes meestal blauw. De stores, de trek gordijnen, weet u wel, die maakte men groen. Dat heeft men niet bewust of overlegd gedaan, maar dat werkte prettiger, het stond beter. Wanneer u echter een schaduwkap gaat gebruiken, een zonnescherm, dan gebruikt u over het algemeen daarvoor lichte kleuren. Waarom? Men wil de zonnigheid behouden en toch gelijktijdig de schaduw vinden. Dit vond zijn uitdrukking in het overigens zeer oude streepsysteem, dat heel vroeger ook werd toegepast, waarbij men streepte in zwart en geel, of zwart en wit, later bruin en geel, of bruin en wit en op de duur wit, of geel en oranje. Op het ogenblik gaat men dat veranderen.

U zult vinden, dat sommige mensen, die de zon als iets smartelijks ervaren bij voorkeur blauwe zonneschermen gebruiken. Een dergelijke kamer kent een schemering, die de rust schept daar, die u ook kent in het schemeruurtje. Zoals u wel eens doet bij het ondergaan van de zon, geen licht aansteken.... het licht zo'n beetje rond je laten sterven.... het heeft een zekere teerheid, een zekere rust, een zekere intimiteit. Dat weten zij daardoor in zekere mate te reproduceren. Maar

mensen, die wat actiever zijn en toch ook niet veel zonlicht willen hebben, die kiezen fel oranje. Het klinkt misschien vreemd, maar zo is het. U zult ook zien, dat elk mens naar zijn eigen karakter bepaalde kleurenbloemen boven alle andere zal verkiezen. Gemeenschappelijk hebben wij eigenlijk, als mens ten minste, altijd voor de kleur groen onze voorliefde. De mens zal zich daarover niet altijd van bewust zijn, omdat hij voldoende groen rond zich ziet. Maar degenen, die in de woestijn hebben gezeten bv., of in een gebergte, waar het lichte, het prettige groen praktisch niet voorkomt, die weten hoe een mens dan gaat hunkeren naar dat groen. Groen is namelijk de uitdrukking van de aarde zelf. Dat is de basis van je leven. Het groen is voor ons een rustgevende prikkel, die gelijktijdig een herstel van zenuwkrachten mogelijk maakt.

Toepassing van deze eigenschappen van kleuren op medische basis vinden wij ook hoe langer hoe meer. Onder andere in ziekenhuizen, maar ook in fabrieken. Een mens echter, die verstandig is en zoekt naar een mogelijkheid om zo gelukkig mogelijk te leven, zal - waar dit enigszins mogelijk is - zijn hele omgeving houden in zijn persoonlijk kleurenschema. Wat dat betreft, zijn er verschillende karakters met bepaalde kleurenvoorkeuren en eigenaardig genoeg vinden wij deze weergegeven in de kleuren, die de astrologie kent bij elk bepaald type. Mag ik aannemen, dat ik daarmee het onderwerp voldoende heb behandeld?

Vraag: Maar in de tropen bouwt men toch huizen, die wit zijn, omdat wit de warmte afstoot?

Inderdaad. Maar als ik een tropisch huis zou moeten bouwen, dus voor de tropen geschikt, dan zou ik zeker daarbinnen geen wit gebruiken. Dat vindt u misschien heel erg vreemd. Maar ik zou daarvoor gebruiken aan de buitenkant weerkaatsende vlakken bv. bij voorkeur gepolijst aluminium en dergelijke. Dan de buitenkant een witte beschildering. Voor de binnenkant zou ik kiezen verschillende tinten van grijs. Dan zou blijken, dat door die grijze kleuren, het vertrek koeler lijkt dan het werkelijk is, punt één; vooral wanneer ik er een klein tikje blauw in meng. En punt twee, veel rustiger is. Dan ben je binnen die vertrekken niet zo sterk meer onderhevig aan de periode buiten je. Je zult bv. de behoefte hebben aan een slaapje in de middag en dat zal aanmerkelijk verminderen. De activiteit gedurende de dag is dus aanmerkelijk groter daardoor. Dat zijn feiten.

Vraag: Maar in de kleurentherapie van Goethe staat het toch anders?

Antwoord: Pardon. U bedoelt Goethe, de dichter? Die heeft geen kleurentherapie geschreven. Een kleurenleer, ja. Wanneer u zich de moeite getroost om na te denken, wat Goethe was, dan weet u, dat hij ingewijde en grootmeester was. Verder is dus zijn kleurenleer in de eerste plaats te zien als esoterisch. Dat is juist het enige punt, wat ik op deze avond op dit gebied niet heb beroerd. Dat is een heel afzonderlijk chapter. En gaan wij dat samen verwerken, dan komen er verwarringen, omdat de geestelijke betekenis van kleuren anders is dan de stoffelijke. Stoffelijk hebben zij namelijk te maken met zuiver lichamelijke reflexen; maar gaan wij het esoterisch bezien, dan krijgen wij te maken met geestelijke reacties, eigen uitstraling en de daardoor ontstaande wisselwerking van de omliggende wereld. Die wordt ook in kleuren uitgedrukt.

Geen vragen meer hierover, vrienden? Dan zou ik zeggen, gaat u in vrede pauzeren en na de pauze vindt u de "Vragenrubriek" ongetwijfeld bereid om niet gestelde vragen alsnog te beantwoorden. Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

Wij zullen thans een aanvang maken met het beantwoorden van de vragen. Zoals u weet, kunnen persoonlijke vragen niet worden gesteld. Wij zullen trachten eerst de schriftelijk ingekomen vragen af te doen. Want ik ben helaas niet in staat om zo vlug te spreken als de beantwoorder van de vragen op een vorige bijeenkomst. Mag ik u verzoeken?

Vraag: Wanneer iemand een waarschuwing ontvangt, dat hem een ongeluk zal overkomen via Tarotkaarten. Hoe ligt dan de kwestie van de eigen wil?

Antwoord: De Tarotkaarten, of Rotakaarten, zijn in hun betekenis, mits deze juist worden geïnterpreteerd en gelegd volgens het goede systeem, uiteindelijk niet veel anders dan een soort horoscoop. D.w.z., dat het systeem van de Rota nooit dwingende krachten aangeeft, maar

slechts mogelijkheden. Deze mogelijkheden worden slechts dan vervuld, wanneer de mens zelf de verdere condities daarvoor blijft scheppen in dezelfde zin, waarop zij bij het ogenblik, dat het lot wordt getrokken al aanwezig zijn. Hieruit is dus geen beperking van de vrije wil te verwachten. Echter aan de andere kant wordt een waarschuwing gegeven omtrent (wat) voor u mogelijk is, indien u zichzelf niet beheerst of regeert. Zoals de wijsgeer zegt:

"Een dwaas is het, die een waarschuwing niet beschouwt en daarmee rekent. Want moge zij tienmaal zinloos zijn, wanneer zij ene keer zin heeft, is het lijden der verwaarlozing groter dan de moeite der verwachting."

Volgende vraag.

Vraag: Leven er in het land Kaffa nog werkelijke afstammelingen van de oude Egyptenaren?

Antwoord: In het land Kaffa leven geen afstammelingen van de werkelijke oude Egyptenaren. Het zogenaamd land Kaffa, in het zuidelijk gebied van Abessynië. Als ik mij niet vergis in 1870-1880 overwonnen en bij dit rijk getrokken, wordt bevolkt door negerstammen, die eens de wacht betrokken aan de grenzen van het Egyptische rijk bij de oorsprong van de Nijl.

Wel hebben zij een groot deel van het geloof overgenomen en vinden wij daarbij dan ook de heerser, of vorst, die direct afstamt van de zon, plus verschillende religieuze gebruiken, die ons sterk aan de Egyptenaren herinneren. Echter vermengd met een godengeloof en toverij, die zeker niet specifiek Egyptisch zijn.

Vraag: Is het nieuw uitgekomen boek van George Adamski: "Inside the spaceships" waar? Staat u ook in contact, of werkt u zelfs samen met de mensen van andere planeten? Ik vraag dit, omdat bijna alles, wat in dit boek verteld wordt over de opvattingen, in het werk onder de mensen, van deze personen van andere planeten, zo parallel loopt met wat u ons vertelt en met wat u voor deze mensheid doet.

Antwoord: Er is eens gezegd: Er bestaat slechts één waarheid. Wie deze waarheid verwerpt, is een dwaas. Schijnbaar zijn de wezens van andere planeten evenmin dwazen als wij onszelf - ondanks onze nederigheid - dwazen achten. Hierover zou ik u verder geen commentaar geven, daar dit, naar ik meen, minder ter zake doet.

Vraag: Leven hier op aarde soms mensen uit vliegende schotels? Want verleden week werd gezegd, dat er wrakstukken van vliegende schotels zijn gevonden. Of zijn die mensen meegenomen door hun kameraden.

Antwoord: Wanneer het mogelijk is, worden natuurlijk de leden van een verongelukte expeditie gered. Wanneer dit niet mogelijk is, bestaan er voor hen echter zodanige moeilijkheden om op deze wereld te blijven leven, dat zij binnen zeer korte tijd sterven. Van een leven, verborgen onder deze mensen, van uw eigen wereld dus, is geen sprake. In tegenstelling tot wat daaromtrent soms wordt beweerd.

Vraag: Wat verstaat u onder astrale krankzinnigheid?

Antwoord: Onder astrale krankzinnigheid zal men m.i. kunnen verstaan, ofschoon de term mij niet volledig bekend is, elke aanhechting, of dwangidee, die eventueel bestaat met het astraal gebied, waarop, zoals u weet, emoties en begeerte, maar ook laaggeestelijke uitingen, voorkomen. Ik zou dus astrale krankzinnigheid bv. willen noemen, aanhechting door een andere geest, waardoor eigen wil en denkvermogen mede tijdelijk worden beheerst, zodat zogenaamde waanzin, of gespletenheid, ontstaat. Terwijl ik mij ook kan voorstellen, dat, indien bepaalde begeerten in een persoonlijkheid zeer sterk zijn, deze werken natuurlijk door in zijn astraal lichaam, hierdoor op astraal gebied een contact kan bestaan met andere groepen, al of niet in de stof levende, die een dergelijke begeerte hebben. Hieruit zou een versterking kunnen ontstaan, en zo een obsederende werking. Dit zou m.i. ook kunnen voorkomen bij angsten, daar angsten in de duistere wereld, die ook nog astraal zich uiten en vaak overheersend zijn en een gelijksoortige angst bij een persoon in de stof dus, via het astrale lichaam zouden kunnen versterken.

Ik hoop, dat deze uiteenzetting voldoende is. Zou zij u.i. ten dele onjuist zijn, zal ik dankbaar zijn voor elke correctie.

Vraag: U sprak over het atoomgevaar. Maar is de uitwaseming van gassen door motoren en fabrieken niet veel gevaarlijker?

Antwoord: In ieder geval veel kenbaarder. Wanneer u door die uitwasemingen uiteindelijk de z.g. "smogg" krijgt, een vergiftigde mist, veelal ontstaand doordat deze vergiftigde gassen een deel van de atmosfeer zó afsluiten, dat geen nieuwe aanvoer van zuurstof plaats kan vinden. Gebeurt dit, dan bemerkt u dit wel. U wordt benauwd en zult alles doen om deze gevolgen in de toekomst te voorkomen. Dergelijke gevaren zijn dus niet zo groot als het haast onmerkbare, haast sluipende gevaar, van bv. de radioactiviteit die pas merkbaar wordt, wanneer het te laat is.

Kleine vergiftigingen door radioactiviteit kunnen soms pas na 10 tot 12 jaren, nadat de eigenlijke vergiftiging plaats vond merkbaar worden. De periode, die tussen besmetting en uitbreken ligt, is hier veel te lang. Bij gassen in de steden worden de verschijnselen echter zeer snel merkbaar, ofwel acuut, o.a. het genoemde geval "smog", ofwel door een zodanige toename van long- en hartziekten e.d., dat men maatregelen ter bestrijding daarvan moet treffen. En gezien de omvang binnen korte tijd. Gezond zijn benzinedampen natuurlijk niet. En indien ik een raad zou moeten geven en deze te verwerkelijken zou zijn, - wat ik betwijfel - zou ik citeren:

"Hij, die de vrijheid zoekt en heel zijn wezen richt tot waarheid en de wet, zoekt een plaats, waar de winden vrij waaien en de vrijheid der wereld zijn ziel ontmoet."

Maar, daar deze mogelijkheid voor u misschien niet altijd bestaat, het in de grote steden leven is natuurlijk minder gezond. Maar zo gevaarlijk, of nadelig, als dat andere is het in ieder geval niet. Zeker ook niet zo heimelijk en sluipend.

Vraag: Zou u een omschrijving kunnen geven van de volgende spreuk: Wanneer ik een steen in het water gooi, ontstaan er rimpels aan de oppervlakte, maar de steen beroert de bodem."

Antwoord: Wanneer ik een woord spreek, worden uw oren er door beroerd. Doch door het uit te spreken maak ik het voor mijzelf tot werkelijkheid en draag het zo in mijn ziel. Een gedachte kan ik nog onderdrukken, of terugnemen. Een woord, dat wordt gesproken, blijft uitgesproken en kan nooit terugkeren tot de mond van hem, die het eens in de wereld wierp.

Breng dit over op elke gedachte en elke daad en u zult tot de conclusie komen, dat telkenmale, wanneer wij iets doen, wij in de wereld rond ons een beweging scheppen, die althans praktisch, uitsterft. Theoretisch blijft zij natuurlijk bestaan, maar praktisch sterft zij uit. Alleen in de wereldether blijft zij bestaan. Datgene, wat wij echter voor onszelf daarmee bereiken, blijft in ons wezen gegrift en is vanaf dat ogenblik een deel van onze persoonlijkheid.

Vraag: Er werd gesproken over het aandrijven van een fabriek met de wil. Kunt u daarover iets meedelen?

Antwoord: Niet zo, dat het voor u praktisch bruikbaar is. De gedachtegang, die er aan ten grondslag ligt, kan ik u echter wel verklaren. U bent in heel uw wezen één met de u omringende materie. Met uw geest één met alle omringende geest. De grenzen, die bestaan tussen u en de wereld, tussen u en de geest, worden hoofdzakelijk opgeroepen door uw eigen onbegrip tegenover deze werelden en uw wanbegrip van deze werelden.

Op het ogenblik, dat deze grenzen wegvallen, kunt u al deze krachten in uzelf voelen als werkelijkheid en vanuit uzelf door uw gedachten gericht, wederom vanuit uzelf uitstoten.

Nu is de kracht van de geest bv. iets, wat wij kunnen vergelijken met een veld van zeer hoog frequente elektriciteit. Wij kunnende krachten van de materie vergelijken met gebonden straling. Boven dit alles staan nog de kosmische krachten, die ons allen omringen en door hun werkingen en spanningen vergeleken zouden kunnen worden met zeer grote magnetische velden, die elkaar kruisen, en ten opzichte van elkaar zich langzaam bewegen. Ook hieruit zijn krachten te putten. Wanneer u weet, dat de kracht van het kosmische groot genoeg is om sterrennevel in werveling te doen geraken en haar zo sterren te doen baren, zult u misschien van mij aan willen nemen, dat een mens die deze kracht op kan nemen, inderdaad zeer veel kan presteren.

Het vermogen van de kracht die u kunt uitstralen, wordt slechts beperkt door uw eigen vermogen om kracht te ontvangen en ze gelijktijdig van u in de wereld te laten vloeien. Vele oude wonderdoeners werkten, vele genezers thans werken reeds, bewust of onbewust, met deze krachten. Men zou ze ook praktisch anders aan kunnen wenden en daardoor bv. elektriciteit kunnen opwekken. Elektriciteit van een zodanig lage frequentie, dat inderdaad hierdoor machinerieën kunnen worden gedreven. U zult begrijpen, dat zo dit een toekomstbeeld is, het nog zeer ver weg ligt. Op het ogenblik echter, dat men zover is gekomen, neem ik aan, dat het vormenspel van de gedachten een zodanig beheerste functie is geworden van de mens, dat hij ook zonder fabrieken datgene zal kunnen scheppen, waaraan hij behoefte voelt. De laatste

conclusie is misschien geheel voor mijn rekening, maar het neemt niet weg, dat ik met mijn bescheiden opvatting van deze dingen, dit toch wel als de meest logische weg zie.

Opmerking: In de "Geheime Leer" van Blavatsky is al gesproken over dit principe. Dat was de motor van Ki-wi. Deze motor werkte namelijk met deze krachten. Schijnbaar was Ki-wi hier de katalysator, want toen hij stierf werkten zijn machines niet meer.

Antwoord: Inderdaad. Wanneer een enkele mens deze gave bezit, is dat niet voldoende. Bovendien was de kwestie daar nog niet helemaal zuiver gesteld. Maar dat deze krachten bestaan, inderdaad. Dat daarmee in het verleden al proeven zijn genomen, inderdaad. Mag ik u er echter nogmaals op wijzen, dat de mens hier dient als katalysator en diens gevolg m.i. evenzeer kan dienen als katalysator bij elke transmutatie. Dit werd in het nabije en het verre verleden door de ware ingewijden ook beheerst. Dus, zoals u zegt niets nieuws onder de zon. Maar, een werkelijk wijze gaat geen fabriek voor dwazen drijven. Daarom denk ik, dat eerst ook de dwaze mens zal moeten leren deze kracht te beheersen, dan zal men ooit daarmee een fabriek kunnen drijven. Ik meen echter, dat hij in het proces van deze verwerving ook voldoende wijsheid op zal doen om de fabriek als overbodig uit te schakelen. Want dit was nevenbij mijn stelling

Geen vragen, of commentaren meer? Dan, mijn vrienden, zullen wij zover het mij betreft, deze bijeenkomst gaan besluiten. U krijgt dus zo dadelijk alleen nog de spreker van "Het Schone Woord". Mag ik u echter nog een zinspreuk meegeven aan de hand van hetgeen hier vanavond gebeurd is?

Een wijze spreekt de waarheid, maar voor hij de waarheid spreekt, denkt hij de waarheid. Voor hij de waarheid denkt, heeft hij haar in zijn wezen gevoeld. Zo schept hij door zich de waarheid tot één kracht, die staat in elke wereld buiten hem, omdat hij in hem leeft. Wanneer de wijze de waarheid heeft geschapen, zal de dwaas haar zijn eigendom noemen. Zo zal de dwaas zeggen: "Ik bezit wijsheid". Terwijl de wijze slechts zegt: "Ik heb waarheid gevonden".

Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond, vrienden,

Wij zullen gaan besluiten met het "Schone Woord" aan de hand van een citaat, of een onderwerp naar uw eigen keuze.

Reactie: "De modder op uw naaste zijn mantel, is u een smet op het eigen kleed."

Spreker: Ik zou het kort kunnen samenvatten door te zeggen: Wie zichzelf wast met de zonde van een ander, bevlekt zijn eigen ziel en verblindt zo zijn eigen ogen. Want zo is de waarheid op dit gebied.

Om hier echter een meditatie over te houden, of een gedicht over te maken, lijkt mij echter overbodig. Want u weet het allen. Elke mens probeert zichzelf te verontschuldigen met de fouten, die een ander maakt. Toch kunnen wij zeggen, dat slechts diegene, die zich wast, omdat hij beseft, dat alle vuil, dat zijn buurman raakte, ook hem besmette, kan komen tot onschuld en wijsheid. Zo u het mij niet euvel duidt, zou ik dus zeer graag een ander onderwerp hebben.

OORSPRONG

Oorsprong van 't leven, waar bent U gebleven?
Mijn ogen, zij zien U zo lang al niet meer.
Uit U voortgekomen,
Wil ik van U nog dromen,
Maar ik daal steeds verder, verder neer,
Tot ik geboeid ben in een keten,
Die Uw kracht niet meer beseft.

Zo bid ik, Oorsprong van het leven,
Dat Gij mij weerom tot U verheft.

U, Oorsprong, hebt het sein gegeven.
Ik ben de wereld in gegaan.
Ik heb gevonden duizend paden
En bouwde mij een geestbestaan
En ging door alle, alle sferen.
Ik ken het licht, de klank, de kleur
En al het schone, vol van waarde.
Maar toch stelt het mij toch steeds teleur.
Want, Oorsprong, tot U wil ik keren.
Van U geworden, wil ik meer,
Dan dat wat uit U werd geboren.
Ik wil bewust nu weer behoren,
Tot Uw Wezen, altijd weer.

Het rad draait voort en 't wentelend leven
Brengt mij door hemel, hel en dood
En stelt mij weer in 't aardse leven.

Soms is het vreugde, mij gegeven,
Soms afgrond, diepe haat en nood.
Maar altijd verder gaat het rad,
En tekent mij een levenspad,
Waaraan ik 't einde niet kan zien.
Doch, Oorsprong, wil ik tot U keren,
U, die ik in mijn harte dien.

U ging eens lang geleën verloren,
Doordat U, na ik was geboren,
Mij uit U dreef en zei te gaan,
Te vinden eigen sterk bewustzijn,
Eigen kracht in Uw bestaan.
Welaan, ik heb de waan verloren,
Dat ikzelf gescheiden ben van U.
Ik wil niet meer van tijden horen,
Ik droom slechts van een eeuwig "nu",
Van eeuwigheid, waarin het Al gebonden
De Oorsprong zelf Uw zijn omschrijft.
En mijn ziel uit 's levens rad herboren,
In U bewust en toch als deel van U verblijft.

U bent 't begin en 't einde aller tijden.
Gij zijt de dag der wereld en de nacht
Zijt oorsprong mij.
Hoe kan ik tot U keren?
Hoe wordt de taak, mij opgelegd,
Door mij volbracht?
Ik hoor U niet:
Uw Stem in mij gebleven
Beantwoordt niet deze ene grote vraag.

Nu moet ik aarzelend verder schrijden
En wordt de tijd mij lang en traag.

Maar ik weet:
Uit waan wordt tijd geboren,
Uit Uw Oorsprong werkelijkheid.
Zo wil ik U dan met mij dragen,
Als deel van deze werkelijkheid,
En gaan, totdat ik in U ben geborgen,
Wetend, dat een waan mij van U scheidt.

Wees geprezen, Oorsprong van mijn leven.
U, die ook thans mijn leven leidt.

Daarmede, vrienden heb ik u mijn visie op de Oorsprong weergegeven. Alle dingen hebben een oorsprong. Maar er is één Oorsprong, die voor alle anderen staat. Men kent vele namen daarvoor. Maar in ons allen is één zelfde gedachte daarover, dat is het begin van alle zijn, dat is het einddoel van ons bestaan.

Zolang wij dit als waarheid in onze harten dragen, kunnen wij het leven volbrengen, vrezen wij het kwaad niet en geloven wij (in) het goede, want wij weten: alles is het recht van de Kracht, Die ons heeft voortgebracht.

Daarmede dank ik u voor uw aanwezigheid hier deze avond en wens ik u allen een gezegende huisgang, een goede nachtrust. Goedenavond.